

[Udenrigsministeren.]

europæiske Stater. Med andre Ord, saa godt som alle de europæiske Stater har været Deltagere i Forhandlingene.

I hvilket Omfang kan man da regne paa Tilslutning fra de europæiske Stater? Det kan i Øjeblikket ikke siges med afgørende Sikkerhed. 11 af Staterne har underskrevet straks umiddelbart efter Forhandlingen i Genève. Det er Tyskland, Frankrig, Storbritannien, Italien, Holland, Svejts, Belgien, Finland, Luxembourg, Estland og Østrig. Siden er Traktaten underskrevet af Danmark, ligesom der i Sverige og Norge er truffet Beslutning om at underskrive den. Det er jo imidlertid ikke gjort med Underskrifterne alene, efter disse maa følge Ratifikationerne.

Det kan naturligvis ikke i Øjeblikket med Sikkerhed siges, hvilke af Staterne der vil tage Beslutning om at ratificere, idet de fleste af Staterne foreløbig ikke har haft Lejlighed til Forhandling derom; men den Hovedregel, Konventionen i saa Henseende har; er denne, at de Stater, som har ratificeret inden 1. November, derpaa deltager i den følgende Forhandling, og selve Ønsket om at være meddelagtig i denne maa forventes at være af Betydning for en Række Stater og føre dem til før den Tid at foretage Ratifikation. Ved den Forhandling, som skal finde Sted i første Halvdel af November, skal det afgøres, om Tilslutningen til Traktaten har faaet et saadant Omfang, at man i de forhandlendes Kræds anser det for rigtigt at sætte den i Kraft, og fra hvilken Dato man da vil lade den være gyldig. Det aabner med andre Ord Mulighed for, at man i Løbet af den Tid kan tage Beslutning om, hvorvidt man vil være delagtig deri eller ikke, forudsat at den ikke ratificeres af alle de Stater, som har været med til at tage Beslutningen; hvis alle Staterne har taget Beslutningen, vil de Stater, der har ratificeret, dermed ogsaa være med paa Forhaand, men hvis dette ikke er Tilfældet — og det er vel ikke overvejende sandsynligt, at dette skulde blive Tilfældet —, da vil de paagældende Lande til den Tid kunne afgøre deres Stilling til hele denne Traktatordning.

Til Traktaten er knyttet en saakaldt Protokol, der nærmere forklarer forskellige af de Paragraffer, som findes i den, men desuden er der samtidig i Genève vedtaget en anden Protokol, der ligesom opstiller Programmet for kommende Forhandlinger. Denne Protokol foreligger nu for de forskellige Stater til Underskrift, men kræver efter sin Karakter ikke Ratifikation. Den

er bygget paa den Opfattelse, som ogsaa var Delegeretforsamlingens Opfattelse i Fjor Efteraar, at den Toldvaabenhvile, man tilstræbte, kun var et første Skridt, at den kun tilsigtede at skabe fornøden Ro og Koldblodighed, om jeg saa maa sige, i Sindene til at kunne føre videregaaende Forhandlinger med det Formaal at sænke Toldmurene. Man vilde standse Kaprustningen paa dette Omraade for derigennem at skabe Betingelser for en Nedrustning. Den Protokol, her foreligger, tilrettelægger da en indgaaende Drøftelse af Mulighederne i saa Henseende. Det Program, den opstiller, det Ideal, paa hvilket det tager Sigte, er at naa til en Art national Rationalisering af Europas Produktion for at muliggøre for Europa Konkurrencen med de andre Verdensdele. Den sætter ved Siden af den Rationalisering, som foregaa indenfor de enkelte Landes Næringsliv, Tanken om en Rationalisering Staterne imellem med en mere hensigtsmæssig Ordning af Produktionens Fordeling og Varesnes Fordeling mellem de europæiske Lande og de andre Stater, som mere eller mindre maatte tage Del deri. Den tilsigter Plan og Orden i Europas Økonomi i Modsætning til det haabløse Anarki, som i Øjeblikket præger de europæiske Staters indbyrdes Forhold. For at danne Udgangspunkt herfor retter man en Række Spørgsmaal til de forskellige Stater om deres særlige Interesser paa disse Omraader. Man bebuder Bearbejdelse deraf ved Folkeforbundets Myndigheder og efter dette en ny Konference i Løbet af Aaret 1931 til Forhandling paa Grundlag af det, som saaledes er lagt til Rette. Der ligger i dette sidste Afsnit et stort Fremtidsprogram, om hvilket vi imidlertid maa regne med, at det kun bliver rent forberedende Skridt, man kan imødesee i den nærmere Fremtid, og først længere ud i kommende Tider vil man kunne gøre Regning paa, at det her opstillede Ideal i nogen Maade er virkeliggjort. Men naar det opstilles, er det Udtryk for en stærk Overbevisning om, at dette er et Livsspørgsmaal for den økonomiske Udvikling indenfor de europæiske Stater, saaledes som disse er medtagne af den store Krigs Følger.

Endelig et Ord om selve Spørgsmaalet Danmarks Ratifikation. Jeg antager, der i dette Land vil være en langt overvejende Tilslutning til, at Danmark tager Del i det Forsøg, her gøres, at kun faa vil tænke sig Muligheden af, at Danmark skulde stille sig udenfor. Vi har her de almene Interesser at varetage ved Tilslutningen. Vi har her